

Gro-Helen Tørums nye liv i Italia:

- Jeg lever for å oppleve!

WWW.MITTMEDIUM.NO
10
MEDIUM MAGASIN NR. 9 - 2011

Ca. 40.000 personer følger
Gro-Helen Tørum på Facebook.
Les mer på grohelentorum.com og
www.lifeartacademy.com.

Om forfatteren:

Tore Lomsdalen er astrolog og driver sin praksis fra Milano, hvor han bor. Han har astrologiutdannelse fra The Faculty of Astrological Studies i London samt en mastergrad i kulturell astronomi og astrologi fra University of Wales Trinity Saint David. Tore er en internasjonal foredragsholder innen astrologi og kosmologi, og er fast skribent av horoskopspaltene i Medium. Les mer om ham på astrolom.no.

Gro-Helen og artikkelforfatter Tore Lomsdalen i strålende vårvær ved Gardasjøen.

:: Tekst og foto: Tore Lomsdalen

Gro-Helen Tørum er en av Norges mest anerkjente sjamaner. Gjennom sin deltagelse i TV-programmer som «Åndenes makt», «Den andre siden» og «Fra sjel til sjel» har hun ikke bare økt interessen, men også brakt en større forståelse for det alternative og det spirituelle inn i de tusen hjem. Etter en meditasjon hjemme på Nordstrand i Oslo for to år siden skjønte hun at hun skulle flytte til Italia. Nå bor hun i et hus fra 1600-tallet med utsikt utover Gardasjøen. Medium møtte henne i hennes egen hule.

I sin bok *Sjaman på høye hæler* beskriver Gro-Helen Tørum en smertefull reise fra barndommen. Livet hennes bestod av motgang, sorg, manglende selvtillit, frykt og kontroll frem til hun var 40 år. Med utrolig vilje, evig optimisme og en visshet om at en vidunderlig fremtid ville åpne seg, kom hun seg ut av den mørke reisen. Nå besitter hun livsglede, indre ro og en klippesterk tro på at det hun gjør, kommer ikke bare henne selv, men i hovedsak andre mennesker til gode.

Siden høsten 2013 har Gro-Helen vært bosatt ved den idylliske og trolske italienske Gardasjøen. Her holder hun også sine svært populære kurs i indre selvutvikling.

Tilfeldig møte

Første gang jeg traff Gro-Helen, var helt tilfeldig på flyplassen i Milano da vi begge

kom fra et norgesbesøk. Jeg kjente henne igjen, gikk bort til henne, presenterte meg og spurte om jeg kunne få lage et intervju for Medium. Ettersom hun tror sterkt på tilfeldigheter i livet, svarte hun ja med et smil.

For å lære å kjenne henne bedre som person satte jeg opp horoskopkartet hennes. At hun har et svært utfordrende og kraftfullt horoskop, kan hun bekrefte. Nok en gang er astrologi en bekreftelse på at mennesker som når langt med helt spesielle egenskaper, ofte har et liv med fremgang gjennom nesten umenneskelige lidelser. Horoskopet hennes indikerer også sterk karma- og tidligere liv-tilhørighet. Dette bekreftes i stor grad med hva hun selv sier:

– Livet er vevd sammen i en større sammenheng. Det handler ikke bare om dette livet, men alle livene vi har levd.

«Livet er vevd sammen i en større sammenheng og handler ikke bare om dette livet, men alle livene vi har levd.»

Gro-Helen Tørum

Facebook

Egentlig var det mest opplagte åpnings-spørsmålet: «Hvorfor har du flyttet til Italia?» Men min nysgjerrighet om hvorfor 40.000 nordmenn følger henne på Facebook, tok overhånd.

– Tja, jeg tror det er todelt, sier Gro-Helen. – Hvorfor de finner meg, har noe å gjøre med at jeg har valgt å eksponere meg offentlig. Hvorfor de velger å bli værende, håper jeg er fordi de kjenner at jeg roper «heia», at de opplever at noen støtter dem. Det eneste budskapet jeg har, er at det går bra! Kom igjen – det går bra!

Gro-Helen ønsker å snu på uttalte sannheter, vri og vrenge litt på fastlåste myter og fordommer, og løfte perspektivet gjennom andre vinklinger. Dette gir kanskje håp til noen. Men aller mest er heiaropet det hun ønsker å bringe frem – kom igjen, jeg heier på deg!

– Jeg står på sidelinjen når du snubler, jeg kan holde ut hånda så du kan holde meg mens du reiser deg, jeg heier på deg! Jeg håper i hvert fall at det er det, sier Gro-Helen med et smil preget av medlidenhet.

Mediterte og flyttet til Italia

Det var som følge av en meditasjon at Gro-Helen flyttet til Italia. Hun har et særdeles sterkt indre barn. Det betyr ikke at barnet er ekstremt kraftig som sådan, men hun og barnet har en sterk og spirituell tilhørighet. Etter en meditasjon hjemme på Nordstrand i Oslo forsto hun elleve dager senere at hun skulle flytte til Italia. Men hvorfor Italia? Hver gang hun hadde vært her, ville hun ikke reise hjem til Norge. Da Gro-Helen likevel valgte å reise hjem, lengtet hun alltid tilbake. Dette tolker hun dithen at det er noe her som er godt for henne.

– At det ble Italia, er ingen tilfeldighet, men at det ble flytting der og da, det er nok styrt av noe som er litt større enn meg selv, forteller hun ydmykt.

Gro-Helen har lite til overs for troen på at livet er styrt av tilfeldigheter, noe valg av bopel ved Gardasjøen så absolutt avdekker. For 5–6 år siden var hun her første gang. Da pekte hun på huset og sa: «Der kunne jeg tenke meg å bo.» Forskjellige omstendigheter falt på plass. Da hun kom tilbake i fjor for å finne et hjem, førte det til at hun tok toppetasjen i det samme huset hun valgte for 5–6 år siden.

Huset er fra 1600-tallet med en utrolig flott utsikt utover Gardasjøen, bare et steinkast fra vannet. Selve huset bærer preg av velstand og ærbødighet, men likevel hadde Gro-Helen et komplett renoverings- og moderniseringsprosjekt av leiligheten. At noen påstår at det er gjenferd og spøkelses der, og at enkelte ikke engang tør å gå ned i kjelleren på den 400 år gamle bygningen, tar Gro-Helen med knusende ro.

– Jeg har ikke sett noe, sier hun.

Kjendistilværelsen

Det å flytte til Italia er også knyttet opp til at Gro-Helen ønsker å trekke seg tilbake fra kjendistilværelsen i Norge.

– Det har vært nødvendig og tilfredsstillende å ta et steg tilbake og være tilskuer i mitt eget liv. Det er en risiko i det å stå

frem og bli en offentlig person – det er stor fare for at egoet får så mye næring at det soler seg i sin egen glans og taper litt av sin essens. Da er det viktig for meg å stille meg selv spørsmålet om hvorfor jeg egentlig er her. Er det fordi jeg soler meg, eller har jeg noe å bidra med og trenger denne arenaen for å få frem budskapet mitt? For å kunne være trygg på det var det viktig for meg å trekke meg tilbake. Se livet i retrospekt og erkjenne at det er en tid for alt. Akkurat nå er det ikke tid for å være i offentligheten. Jeg tror nok at jeg skal tilbake i offentligheten, for jeg liker meg der, men jeg skal sørge for at hver gang jeg er der, så er det fordi jeg har noe å bidra med, ikke for å få oppmerksomhet.

«Når jeg er i offentligheten, må det være fordi jeg har noe å bidra med, ikke for å få oppmerksomhet.»

Gro-Helen Tørum

Samme budskap

Da jeg lurte på om hennes budskap har endret seg over tid, forteller hun at budskapet nok er det samme, men det er blitt mye renere og mye kraftigere, det er blitt færre

Den fascinerende utsikten fra Gro-Helens balkong

Ved inngangen til Gro-Helens hjem, en praktfull villa fra 1600-tallet.

«Det eneste budskapet jeg har, er at det går bra! Kom igjen – det går bra!»

Gro-Helen Tørum

Gro-Helen i hennes smakfullt dekorerte hjem, med en blanding av eleganse, varme og spiritualitet.

ord. Det er veldig enkelt og ærlig i formen. Hun gir ikke noe av seg selv fordi det er krevd av henne, eller fordi det er en plikt å gi. Hun gir fordi hun ikke kan la være, hun kan ikke la være å heie frem andre.

– Det er noe guddommelig inni meg. Guddommeligheten min nærer seg på at andre får vokse. Jeg er på ingen måte klar over hva dette budskapet egentlig betyr, men når jeg får tilbakemelding fra en som sier: «Å lese ordene dine hver dag gjør at jeg våger å velge livet igjen og igjen. Fortsett å skrive. Jeg klarer ikke å leve livet alene, fordi døden er så mye enklere» – hvis ordene mine har den betydningen for ett menneske, blomstrer sjelen min seg i guddommelighet. Jeg får mange slike mailer, mens heldigvis er ikke alle så dramatiske!

– Føler du at budskapet du formidler, er et sammensatt budskap?

– Jeg trodde nok jeg hadde et litt skeivt blikk på livet, at jeg lå litt ute på sidelinjen, og derfra brukte jeg en av mine beste nordnorske egenskaper, nemlig humoren! Jeg liker å spissformulere ting. Det som virker så forferdelig vanskelig, blir litt lettere å leve med når man kan le av det. Jeg har vokst opp med en far som alltid sa: «Det er aldri så galt at det ikke er godt for noe, og hvis det ikke er godt for noe, så er det nok ikke galt nok!» Og i tillegg spurte han meg: «Tror du at du kan le av det i morgen, vennen min?» Hvis svaret var ja, da ville det gå det bra – kunne man ikke le av det i morgen, ja da måtte man ta det på alvor!

Sjaman på høye hæler

Sjaman på høye hæler er tittelen på boken som kom ut i fjor, en bok jeg syntes det var et pliktløp å lese før jeg skulle treffe Gro-Helen. Den var så velskrevet, åpen, ærlig

og tillitsvekkende at jeg nærmest slukte den fra perm til perm. Flere opplag er allerede på gang, noe som tyder på stor interesse. I boken gir Gro-Helen eksempler på fjernhealing av andre, mens hun hardnakket påstår at noen healer kommer hun aldri til å bli, langt mindre ta ordet i sin munn om seg selv.

– Noen sier at jeg healer. At jeg er healer, det kan jeg ikke si. Det er et altfor stort begrep for meg – altfor stort. Jeg våger ikke å ta det i bruk engang. Healing for meg er å forvalte noen universelle krefter som ikke er mine.

– Men sjamanisme er jo det samme? Du forvalter universelle krefter som blir dine egne, en form for et medium, healer, eller?

– Å være healer, sier Gro-Helen energisk, – er for meg en profesjon som jeg ikke kjenner meg igjen i. Jeg tror vi alle har en medfødt evne til å bistå hverandre når vi trenger hjelp for å komme i balanse. Det er kanskje derfor det hjelper når mor eller far «blåser på», eller at vi lengter etter at noen

«Jeg kan bidra til at andre mennesker blir bevisst på sin egen evne til selvhealing, men det er individets eget ansvar å forvalte dette potensialet som ligger i vår verktøykasse som mennesker.»

Gro-Helen Tørum

skal holde rundt oss når vi gråter. Jeg kan bidra til at andre mennesker blir bevisst på sin egen evne til selvhealing, men det er individets eget ansvar å forvalte dette potensialet, dette redskapet som ligger i vår menneskelige verktøykasse.

Et medmenneske

Noen er utdannet healere, mens andre har varme hender som de, bokstavelig talt, brenner for å bruke. Gro-Helen har ikke det behovet. Når hennes hender brenner, slipper hun rett og slett energien løs og ber den ta plass der den trengs. Det kan være i køen på postkontoret eller ved at noen ber henne holde på «et vondt». Men fortsatt klarer hun ikke å definere seg som en healer, bare et medmenneske.

– Det er en underlig stahet i meg, det der, medgir Gro-Helen. – Men kanskje er det fordi jeg har så stor respekt for de som har dette som profesjon at jeg velger å avstå fra å definere mitt bidrag i den kategorien.

Innen sjamanismen behersker hun en kunnskap og en nøytralitet som gjør det mulig for henne å arbeide i et felt eller «et rom» hvor hun blir ledet inn i berøring av den energetiske dimensjonen. Når energier settes i bevegelse, kan blokkeringer oppløses og energien flyte friere. Dette kan igjen føre til at kroppens potensial for healing blir vekket og balansen kan gjenopprettes.

– For meg er dette et element av å beherske sjamanens evne til nøytralitet. Slik kan jeg stille meg til disposisjon for krefter som er større enn jeg kan kontrollere, og derved vil jeg ikke definere det som en personlig egenskap eller et fag jeg behersker, oppsummerer Gro-Helen.

Kurs på norsk i Italia

Alle kurs og seminarer hun holder både for næringslivet og i det alternative miljøet i Norge, utdyper hun både informativt og interessant i boken sin. I vår startet hun en serie med nye 5-dagers kurs, og denne gangen ved en perle av en middelalderby ved Gardasjøen, nemlig Sirmione. Tilbakemeldingene fra kursdeltagerne var så overveldende at det blir flere kurs både til høsten 2014 og våren 2015.

– Gjennom Life Art Academy holder vi også kurs i Norge, men det å holde kurs i Italia er en drøm som min kollega Marian og jeg har hatt helt siden 2003. Den gangen var vi på «sommerskole» i Italia, og det var en sjelesterk opplevelse for oss begge. Vi ønsket å gjenskape dette, og det gjør vi med kursene her nede. Kurset «Take it or leave it» er ment å være en bevisstgjøring av vår frie vilje og det ansvaret som påligger oss for å skape det livet vi ønsker. Det er vi som velger hva vi legger vår energi inn i, og det er vi som velger hva vi vil gi slipp på. ►

Dette er vår definisjon av selvledelse, nemlig det å være seg sitt ansvar bevisst, beherske den frie viljens kraft og utnytte den slik at livet går i den retningen vi ønsker oss, nemlig fremover – uten at fortiden holder oss tilbake.

– Vi skal ikke inn i det som er vanskelig, vi skal ut av det, det er en av essensene på disse kursene. Så hvor er det vi vil, hva er det vi vil, når alt det vanskelige er over? Å arbeide i grupper gir en svært forsterket effekt av denne tematikken. Vi har større likheter enn forskjeller, så når hver enkelt gir slipp på noe, faller det byrder av de andre også. Og så er det heiaropene igjen, og klemmene og latteren, tårene og leken, som blir så befriende sterkt når vi deler, forteller Gro-Helen.

Hun mener det i stor grad handler om selvledelse, essensen er å lede seg selv i riktig retning. Det høres ut som et greit og enkelt kurs, men det er ganske intense prosesser som startes hos den enkelte.

– Det var en kursdeltaker som sa at hun kom på kurs som en Lada og dro hjem som en Mercedes! Det betyr at i løpet av disse dagene på kurs så dannes det en gruppedynamikk som løfter individet så enormt at man kan ikke lenger sitter fast i begrensningen av hvem man våger å være. Du blir så utprøvd, fortsetter Gro-Helen entusiastisk, – det er en haug med andre som løfter deg, og plutselig så står du i noe som er veldig stort. Dette bringer vi frem, deretter reiser du hjem og fortsetter med det samme hjemme!

«Jeg kom på kurs som en Lada og dro hjem som en Mercedes!»

Elev hos Gro-Helen Tørum

Lidelser - motgang eller fremdrift

Gro-Helen har vært gjennom flere lidelser, mye motgang og flere utfordringer i livet sitt enn de fleste, noe boken hennes beskriver på en detaljert og gripende måte.

– Er våre lidelser en motgang eller en fremdrift i livet?

– For å bruke mitt eget liv som et eksempel trengte jeg mørket for å se lyset. Uten de mørke fargepalettene syntes ikke lyset i bildet mitt. Men likevel, når jeg står oppi lidelsen, så hater jeg den som pesten! Men jeg vet så inderlig godt at jeg vil ha den, jeg har bedt om den, forteller hun.

Tankefull sitter jeg tilbake og tror jeg skjønner det hun vil formidle. Kanskje ber

vi alle bevisst eller ubevisst om utfordringer i livet vårt nettopp med den hensikt at vi skal vokse som sjel og individ her på jorden. En lidelse får oss ofte til å stoppe opp og spørre: Hva er det egentlig som foregår i livet mitt? Hvem har egentlig skylden for at jeg har havnet i den situasjonen jeg er i? Kan det ha vært meg selv? Hvorledes kan jeg gjøre det annerledes og bedre neste gang? Svarene sitter vi selv med.

Frykten for å leve og frykten for å dø har vært til stede siden menneskets opprinnelse. Men man kan ikke se bort ifra at det moderne menneskets evige higen etter materielle goder og status har forsterket frykten for å være annerledes, frykten for ikke å strekke til, frykten for avvisning, frykten for å leve, frykten for å dø. Består livet av å overkomme frykt? Hvorfor lever vi egentlig? Hva er den dypere transenderende guddommelige kosmiske årsaken, hvorfor leve når vi skal ha så mye elendighet i verden? Må vi gjennom så mye?

– Jeg lever for å oppleve! Hvis jeg først har påtatt meg ansvaret for å oppleve en livssyklus, så har den opplevelsen positive og negative sider ved seg. Det handler ikke om hvordan du har det, men det handler om hvordan du tar det! Man kan la smerten lede en ned, eller man kan la smerten løfte en opp. Når vi møter vanskeligheter, så kan vi velge å overgi oss til frykten, eller vi kan velge å overgi oss til å ha tillit til den, sier hun og legger til:

– Vi blir født med en frykt, og det er frykten for å dø. Idet vi drar det første åndedrettet, vekkes også den instinktive overlevelsesmekanismen i oss. Så blir dette en sak om hvordan vi kan overleve. Det handler om to ting: kjærlighet og mat.

«Vi er født med en frykt. Det er frykten for å dø. Frykten for å leve, frykten for å dø.»

Gro-Helen Tørum

Spedbarnets første møte med verden er å sjekke om det er kjærlighet og mat her. Kommer maten når jeg gråter, får jeg kos når jeg smiler? Dette er det eneste det handler om på dette stadiet i livet. Så får vi bekreftet og avkreftet dette. Noen ganger kommer ikke maten, og noen ganger var det ingen der da vi trengte dem. Denne frykten forsterkes, og vi tar den med oss videre inn i livet. Dette frembringer frykten for ikke å strekke til, frykten for ikke å stå på egne ben, for ikke å være god nok, for ikke å ha nok av det materielle, frykten for ikke å være elsket. Til syvende og sist så har denne grunnleggende frykten for å dø – eller frykten for ikke å overleve – blitt hele plattformen i livet. Vi sjekker det hele tiden. Vi blir fryktbaserte individer som er veldig lette å kontrollere. Idet vi møter hverandre med frykt, vil frykten ekspandere. Møter vi andres frykt med tillit, vil frykten forminskes, og en kime til tillit vil sive inn.

Prinsessekonto

Gro-Helens reise har gått gjennom ekstremt mye frykt, hun har vært så redd... Dette har ført til at tilliten har vunnet et

Gro-Helen i hennes hjemby Desenzano ved Gardasjøen.

Den idyl-
liske og trolske
italienske Garda-
sjøen sett gjen-
nom Gro-Helens
kamera.

«For min egen del er jeg ikke sikker på om jeg vil velge å komme tilbake til et liv på denne jorden igjen.»

Gro-Helen Tørum

såpass stort terreng at det ikke er mye hun er redd for lenger. Hun har prøvd ut frykten. Hun strakk ikke til, men hun døde ikke. Hun var ikke god nok, men hun overlevde. Hun fikk ikke den kjærligheten hun ba om, men hun lever fortsatt! Hun har motbevist hele tiden at hun kommer til å dø, har erkjent at hun lever, og hun lever til hun ikke vil leve mer. Hun trenger ikke å være redd, trenger ikke å være redd for å være i live, trenger ikke å være redd for døden heller, og hun er her. Og hun har mestret, har forsert hindre, har gledet seg, har danset, levd, har dummet seg ut big time, men hun har prinsessekonto! Det er faktisk noe hun synes alle skulle opprette – en prinsessekonto!

– En prinsessekonto!?

– Ja, en prinsessekonto, nærmest roper Gro-Helen ut og fortsetter:

– Den tømmes hver kveld! Oppi denne prinsessekontoen putter jeg alt det som ikke var bra! Jeg driter meg ut nesten hver dag og gjør dumme ting, men da legger jeg det bare inn på prinsessekontoen. Vi har lov til å drite oss ut, vi har lov til å trå feil, vi har lov til å gjøre gale ting – hele tiden! Vi prøver og prøver, men med en prinsessekonto så er det så mye tryggere å gå utenfor komfortsonen! Jeg tror nesten det er det viktigste i livet. For mange mennesker som er på søken, er det å våge å tilgi noe av det vanskeligste. Feiler man, er det bare å legge det inn på prinsessekontoen på kvelden, og dagen etter starter man på nytt!

– Hvis du skulle gi ett råd til andre som er på spirituell søken, vil det være prinsessekonto, tilgivelse, å tilgi seg selv eller å tilgi andre?

– Tilgi! Ja, tilgi hele tiden, sier Gro-Helen engasjert. – Jeg fikk det ikke til, men

tilgi! Jeg tilgir deg, jeg tilgir meg. Jeg tror at hvis vi evner tilgivelse overfor oss selv, så evner vi også å tilgi andre. På den måten bryter vi de ubehagelige og energetiske båndene som ofte står i spenn og binder mennesker og situasjoner til oss.

– Tror du at du kunne vært der du er i dag uten å ha gått gjennom det livet du har hatt?

– Nei! Overhodet ikke...

«Vi har lov til å drite oss ut!»

Gro-Helen Tørum

Karma og fremtidige liv

Gro-Helen er fast i sin overbevisning om at på et plan er det så smertefullt for sjelen å påføre smerte, at kjærlighetskraften er nødt til å være enorm. Man må ha enormt stor kjærlighet.

– Ser du dette som karmarelatert?

Hun tenker seg om før hun svarer.

– Vi tilhører sjelefamilier, sjelegrupper. Gjentakende ganger kommer disse inn i livet vårt og forskjellige aspekter av den samme energetiske stimen som vi strømmer ut av. Det er mange sjeler som kommer ut av det samme, og vi har påtatt oss en oppgave å prøve å fornemme og ekspandere kilden i hver og en av oss. Jeg tror vi er her for å rendyrke en kraft eller en energi, og at vi møtes igjen og igjen.

Gro-Helen har evnen til å se inn i fremtidige liv, men hva med hennes egne fremtidige liv?

– For min egen del er jeg ikke sikker på

om jeg kommer til å velge å komme tilbake til et liv på jorda igjen. Jeg vet ikke, jeg er veldig usikker på dette. Dette griper meg såpass at jeg ikke kan slippe det. Jeg tror jeg kan velge å komme tilbake, men tror ikke at jeg må. Jeg har «gjort opp for meg», så hvis jeg velger å komme til jorda igjen, vil det være for å oppleve noe annet og ikke ha den karmiske tvangen til å lære noe. Jeg tror jeg er kommet til et punkt nå hvor jeg har klart å skape en form for balanse. Jeg har vært utsatt for overgrep som jeg tror jeg har utbalansert, jeg tror også at jeg selv var overgriper en gang. Kanskje dette er et skifte som veldig mange går gjennom fordi det er veldig store endringer man legger opp til. Jeg erfarer at den nye generasjon som kommer nå, kommer med en helt annen ballast. Det er mange nye sjeler som aldri har vært her før. Vi må være oppmerksom på hva de spør om fordi de stiller noen spørsmål som vi rett og slett ikke kan svare på. Vi skal bare ta til oss de spørsmålene og kjenne at vi vokser, at dette vil gi oss nye perspektiver. Dette vil løfte jordens spirituelle nivå, og den kollektive bevisstheten er i ferd med å heve seg, sier hun.

Veien videre

Avslutningsvis spør jeg om det er noe mer hun ønsker å oppnå i livet sitt enn det hun har gjort frem til nå. Gro-Helen svarer slik:

– Jeg ønsker å ekspandere det jeg har oppnådd enda mer. Våge enda mer, bevege meg enda mer utenfor komfortsonen.

Hele tiden skal det være en opplevelse av at livet ekspanderer, at det er bevegelse i det. Jeg ønsker egentlig ikke at noe skal være annerledes, men at jeg skal mestre det å være til stede i mitt eget liv og overgå meg selv. Jeg ønsker å skape noe som skal være igjen etter meg. Jeg vil leve ufullendt, hvor de som kommer etter meg kan ta tak i det som ikke har to streker under svaret, og la det ekspandere videre. Jeg ønsker at livet skal ekspandere etter meg når jeg selv har forlatt jorden. Jeg ønsker å sette spor som gjør at andre kan forvalte mitt arbeid videre. Det betyr at det må være ærlighet i alle de skrittene jeg tar, hvis ikke blir alt slettet, avslutter Gro-Helen og skuer med lengsel i blikket utover den vakre, magiske Gardasjøen. ■

«Det må være ærlighet i det jeg gjør. Hvis ikke blir alt slettet.»

Gro-Helen Tørum